

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811219227
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3811219227.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: K. I., nar. XX.X.XXXX, bytom N., Q. XXX, zastúpeného JUDr. Pavlom Babiakom, advokátom v Prievidzi, Švéniho 6, proti odporcovi: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. T., L. XXX/X, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom vo Zvolene, Dukelských hrdinov 22, o zaplatenie sumy 1.798,- eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 7.11.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.198,- eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 7.11.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 467,85 eur a iných trov v sume 35,75 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu JUDr. Pavla Babiaka.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.798,- eur s prísl.. Návrh zdôvodnil tým, že s odporcom na základe zmluvy zo dňa 1.3.2008 začal spoločne podnikáť v oblasti montáže plastových okien a hliníkových dverí. Podľa zmluvy boli dohodnutí, že mesačná faktúra za prevedené práce sa bude deliť medzi oboch v polovici a rovnako aj výdavky za materiál a bývanie. Taktiež si dohodli, že auto zn. Fiat Ducato PD-XXXCN patrí obom stranám. V návrhu navrhovateľ uviedol, že toto bola dohoda na začiatku ich spolupráce s tým, že aj všetko ďalšie, čo v budúcnosti nadobudnú, bude každého v polovici, hoci motorové vozidlá boli evidované len na odporcu. V druhej polovici júna 2011 spoluprácu ukončili a niektoré záväzky medzi nimi zostali nevysporiadané, konkrétne vyplatenie polovičnej hodnoty za auto PD-XXXCV v sume 500,- eur, polovičnej hodnoty za práce a materiál z júna 2011 v sume 1.128,- eur, vyplatenie zostatkovej hodnoty za parapetné dosky, ktoré zostali odporcovi v sume 70,- eur a doplatok zostatkovej hodnoty vozidla Fiat Ducato PD-XXXCN v sume 100,- eur. Odporca bol na úhradu uvedených súm vyzvaný výzvou z 11.10.2011, dlžnú sumu ale neuhradil. Pred začatím pojednávania vzal navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 100,- eur s prísl. (t.j. doplatku za vozidlo Fiat Ducato PD-XXXCN) späť.

Odporca s návrhom nesúhlasil. V konaní namietol, že nie je pasívne vecne legitimovaný vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa domáha vyporiadania nárokov z podnikateľskej činnosti. Poukázal na to, že

v návrhu je označený ako fyzická osoba - občan, pričom by mal byť správne označený ako fyzická osoba - podnikateľ. Okrem toho uviedol, že sumu 1.128,- eur navrhovateľovi zaplatil tak, že časť dlžnej sumy poslal navrhovateľovi po spolupracovníkoch p. U. a p. V. a časť mu osobne odovzdal on. Celkom mu vyplatil sumu 1.250,- eur. Nárok v časti o zaplatenie sumy 70,- eur neuznával, podľa jeho názoru navrhovateľ tento svoj nárok nijako nepreukázal, pokiaľ by aj bol dôvodný, táto suma je už obsiahnutá v sume 1.250,- eur, ktorú navrhovateľovi vyplatil. V súvislosti s nárokom navrhovateľa na zaplatenie sumy 500,- eur ako polovičnej sumy zostatkovej hodnoty vozidla Fiat Ducato PD-XXXCV uviedol, že aj z vyjadrení navrhovateľa vyplýva, že vozidlo bolo vo vlastníctve ich oboch a za takej situácie je potrebné vzájomné nároky vyporiadať na základe návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nie je možné nahradiť tento postup nárokom, ktorý si uplatnil navrhovateľ. V konaní si voči navrhovateľovi uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2.000,- eur s prísl. ako časti sumy 7.500,- eur, ktorú mu navrhovateľ dlhuje. Uvedený dlh mal vzniknúť tak, že spolu dlhovali R. V. sumu 15.000,- eur, ktorú on vcelku R. V. zaplatil a navrhovateľ mu mal uhradiť polovičnú sumu, čo však neurobil.

V priebehu konania vzal vzájomný návrh späť a konanie o tomto jeho návrhu bolo uznesením zo dňa 23.5.2013 č.k. 5C/14/2014-80 zastavené.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov Š. U., R. I., X. I., Y. V., L. Y., Y. V., oboznámením obsahu zmluvy zo dňa 1.3.2008, predsporovej výzvy z 11.10.2011, odporu odporcu voči platobnému rozkazu, písomnej odpovede odporcu zo dňa 3.10.2011 a predsporovej výzvy zo dňa 22.9.2011, príjmového dokladu z 24.10.2011, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 29.3.2012, dodacieho listu č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, dokladu o úhrade sumy 13,44 eur, dodací list Matador Slovensko s.r.o., fotodokumentácie vozidla Fiat Ducato PD-XXXCV, čestného vyhlásenia odporcu zo dňa 30.7.2010, znaleckého posudku č. 14/2014 K.. U. Š., faktúry na zaplatenie sumy 1.128,- eur a príjmového pokladničného dokladu č. 6/2011, výpisu z obchodného registra spoločnosti MIJA TRANSPORT s.r.o., výpisu zo živnostenského registra navrhovateľa, kópie kúpnej zmluvy na vozidlo Peugeot Boxer 2.5D zo dňa 22.5.2011 a technického preukazu tohto vozidla, faktúr a príjmových dokladov vystavovaných navrhovateľom odporcovi za mesiace február a marec 2011, pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 17C/173/2009, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z výpovede účastníkov bolo zistené, že navrhovateľ a odporca v období od marca 2008 do asi polovice júna 2011 pracovali spolu ako fyzické osoby - živnostníci v oblasti montáže plastových okien a hliníkových dverí. O tejto spolupráci spísali aj dohodu zo dňa 1.3.2008, z obsahu ktorej vyplýva, že mesačná faktúra za prevedené práce sa bude deliť medzi oboch v podiele 50% a 50% a rovnakým pomerom sa budú deliť aj mesačné výdavky na materiál a bývanie. Dohodli sa tiež, že vozidlo zn. Fiat Ducato EČV: PD-XXXCN patrí obom účastníkom.

Z výpovedí účastníkov bolo tiež zistené, že neskôr zakúpili ďalšie vozidlo Fiat Ducato EČV: PD-XXXCV za kúpnu cenu 170.000,- Sk. Obaja účastníci potvrdili, že sumu 100.000,- Sk získali prostredníctvom úveru, ktorý bol poskytnutý odporcovi, splátky 100,- eur mesačne však hradili spoločne na polovicu. Obaja sa podieľali na úhradách za opravy vozidla a vozidlo užívali obaja. Navrhovateľ v konaní uviedol, že sumu 70.000,- Sk im požičal švager odporcu, peniaze mu vrátili z prostriedkov, ktoré im poskytol p. V., t.j. osoba, ktorá im zadávala prácu. Odporca uviedol, že sumu 70.000,- Sk im p. V. poskytol vo forme zálohy a túto sumu si postupne strhával z ich výplat. Účastníci zhodne vypovedali, že navrhovateľ na benzínovej pumpe naliat do motora veľké množstvo oleja, v dôsledku čoho po naštartovaní roztrhlo motor. Vozidlo bolo odtiahnuté k p. Q. do Nedožier - Brezian a bolo zistené, že jeho oprava by bola neúmerne drahá. Navrhovateľ uviedol, že sa s odporcom dohodli, že auto rozoberú na súčiastky, tieto rozpredajú a výťažok si rozdelia na polovicu, čo potvrdil aj svedok Y. V.. K tomuto však nedošlo. Navrhovateľ hodnotu vozidla v prípade jeho rozpredania na súčiastky odhadol na sumu 1.000,- eur a voči odporcovi si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie polovice, t.j. 500,- eur. Z výpovede odporcu vyplynulo, že z vozidla si od neho odkúpil zadné dvere Š. U., ostatné dobré diely z auta zdemontoval a doposiaľ ich má doma. Svedok Š. U. v konaní potvrdil, že od odporcu odkúpil zadné dvere a bočné posuvné dvere z uvedeného vozidla za sumu asi 150,- eur. Svedok V. uviedol, že z vozidla si mal ešte vziať ľavé spätné zrkadlo človek s prezývkou „Kefa“, čo podľa navrhovateľa bol C. N..

Vzhľadom k tomu, že vozidlo, ktoré účastníci používali pri výkone práce, bolo nepojazdné, bolo potrebné zakúpiť iné vozidlo. Odporca preto dňa 22.5.2011 zakúpil v Banskej Bystrici vozidlo zn. Peugeot Boxer 2.5D za kúpnu cenu 2.500,- eur. Preukazuje to kúpna zmluva, ktorú odporca v konaní predložil.

V mesiaci jún 2011 došlo k ukončeniu spolupráce medzi účastníkmi. V konaní navrhovateľ tvrdil, že za vykonané práce v mesiaci jún 2011 mu odporca nevyplatil sumu 1.128,- eur, ktorá mu patrila. V konaní odporca potvrdil, že v uvedenom období vykonali práce v hodnote 2.256,- eur a polovičná suma patrila navrhovateľovi. Vyplýva to aj z jeho písomného vyjadrenia zo dňa 3.10.2011 a v podstate aj z jeho vyjadrenia v odpore voči platobnému rozkazu. Zároveň však tvrdil, že túto sumu, resp. aj viac - sumu 1.250,- eur, navrhovateľovi uhradil. V odpore voči platobnému rozkazu uviedol, že časť tejto sumy vo výške 750,- eur navrhovateľovi poslal po Š. U. v polovici júna 2011 a sumu 500,- eur odovzdal navrhovateľovi v auguste 2011 osobne v mieste bydliska navrhovateľa v prítomnosti jeho matky. Na pojednávaní odporca uviedol, že sumu 1.250,- eur navrhovateľovi uhradil tak, že mu dvakrát poslal po 500,- eur po „chalanoch“ a sumu 250,- eur mu vyplatil osobne s tým, že matka navrhovateľa povedala, že sú to peniaze za auto, s čím on nesúhlasil. Z výpovedí svedkov Š. U. a Y. V. bolo zistené, že raz boli navrhovateľovi odovzdať peniaze od odporcu. Š. U. uviedol, že to bola suma 1.000,- eur, svedok V. sa k výške sumy ani účelu, na ktorý táto suma bola poskytnutá, nevedel vyjadriť. Z výpovede svedka U. vyplynulo, že išlo o peniaze za auto. Oba svedkovia potvrdili, že pri odovzdávaní peňazí bola prítomná aj matka navrhovateľka, ktorej tento peniaze hneď odovzdal.

Navrhovateľ potvrdil, že odporca mu vyplatil sumu 1.250,- eur, tieto peniaze však podľa neho neboli vyplatené ako odmena za vykonané práce v júni 2011, ale ako vrátená pôžička na zakúpenie vozidla Peugeot Boxer. Uviedol, že na zakúpenie tohto auta poskytol sumu 1.250,- eur, t.j. polovicu kúpnej ceny, pričom túto sumu mu požičali jeho rodičia. Odporca toto v konaní poprel. Uviedol, že auto kúpil z prostriedkov, ktoré mu boli vyplatené ako platby za okná.

Svedok R. I., otec navrhovateľa, v konaní uviedol, že po tom, čo sa účastníkom pokazilo auto - malo rozbitý motor - potrebovali urýchlene kúpiť iné auto, odporca v priebehu jedného alebo dvoch týždňov vybavil iné auto, ktoré účastníci zakupovali spoločne. Navrhovateľ vtedy nemal peniaze, preto požiadal jeho s manželkou o peniaze, ktoré mu oni poskytli v sume 1.250,- eur. Táto suma im potom bola vrátená na dvakrát tak, že najskôr spolupracovníci účastníkov priniesli 1.000,- eur, peniaze navrhovateľovi odovzdali pri bráne a on ich dal hneď mame, teda svedkovej manželke. S odstupom asi 3 mesiacov odovzdal odporca sumu 250,- eur navrhovateľovi osobne u nich doma v pivnici. Peniaze navrhovateľ odovzdal mame, bavili sa spolu o tom, že sú to peniaze za auto.

Svedkyňa X. I., matka navrhovateľa, uviedla, že v máji 2011 účastníci kupovali tretie auto, ktoré zakúpil odporca za 2.500,- eur. Po zakúpení prišiel odporca ku nim a vtedy ich navrhovateľ požiadal o zapožičanie sumy 1.250,- eur. Ona túto sumu odporcovi za navrhovateľa osobne odovzdala. Asi v mesiaci júli 2011 priniesli sumu 1.000,- eur svedkovia U. a V., peniaze odovzdali navrhovateľovi, ona stála opodiaľ na schodoch a navrhovateľ jej peniaze hneď dal. Sumu 250,- eur priniesol odporca osobne asi na začiatku septembra 2011. Peniaze odovzdal priamo jej u nich v pivnici s tým, že sám povedal, že sú to peniaze za auto.

Z výsluchu svedkyne L. Y., sestry odporcu, vyplynulo, že asi 3 roky dozadu bol odporca u nich pomáhať pri stavbe domu a povedal jej, že musí ísť k navrhovateľovi, aby mu odovzdal peniaze, pretože končia spoluprácu. O akú sumu išlo, nevedela uviesť, vyrozumela len, že išlo o zostatok peňazí, ktoré navrhovateľovi v súvislosti s ich spoločnou činnosťou dlhuje. Svedkyňa tiež uviedla, že spolu s manželom odporcovi požičiavali peniaze na kúpu auta - asi Fiat Ducato - presnú sumu si nepamätala, uviedla sumu 3.000,- alebo 3.500 eur. Odporca vtedy mal ku nim prísť aj s navrhovateľom. Uvedenú sumu im odporca vrátil.

Svedkyňa Y. V., priateľka odporcu, v konaní uviedla, že bola s odporcom, keď 22.5.2011 kupoval vozidlo zn. Peugeot Boxer. Kúpna cena bola 2.500,- eur, celá suma bola v hotovosti vyplatená pri podpise zmluvy. Peniaze na kúpu auta brali z domu, išlo o prostriedky za vyplatené zákazky.

V konaní navrhovateľ predložil znalecký posudok K.. U. Š. č. 14/2014, zo záverov ktorého vyplýva, že všeobecná hodnota vozidla Fiat Ducato 2.8 JTD EČV: PD-XXXCV predstavuje k 14.11.2011 sumu 5.730,- eur s DPH. Z posudku vyplýva, že podklady, ktoré mal znalec k dispozícii, boli len ústne údaje od zadávateľa, ktorým podľa posudku bol F. Q.. V posudku sa uvádza, že počet najazdených kilometrov je nezistený, údaje o opravách, poškodení vozidla, opravách hlavných skupín a ich výmene sú nezistené, technický stav vozidla nebolo možné zistiť obhliadkou ani skúšobnou jazdou, preto znalec uviedol, že technický stav vozidla bude hodnotený ako celok. Právny zástupca navrhovateľa v konaní uviedol, že znalec vozidlo nemal k dispozícii a pri oceňovaní vychádzal z tabuliek a príslušných koeficientov. Podľa neho záver znaleckého posudku hovorí o hodnote vozidla, pokiaľ by bolo v poriadku.

Z vyjadrenia odporcu a fotodokumentácie na čl. 47 až 53 spisu vyplýva, že vozidlo Fiat Ducato bielej farby bolo rozobraté, použiteľné časti vozidla má odporca odložené, so zvyškom naložil ako nepotrebným odpadom.

Z faktúry predloženej navrhovateľom (č.l. 108 spisu) vyplýva, že dňa 20.6.2011 fakturoval navrhovateľ odporcovi sumu 1.128,- eur za montážne práce v mesiaci jún 2011. V spodnej časti faktúry sa nachádzajú údaje o registrácii (Okresný súd Trenčín, oddiel: Sro, Vložka 23547/R). Odporca súdu predložil výpis z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín, podľa ktorého v oddiele Sro, vložke číslo: 23547/R je zapísaná spoločnosť MIJA TRANSPORT, s.r.o. so sídlom v Partizánskom, jediným spoločníkom tejto spoločnosti je R. Y. a štatutárnym orgánom Y. M.. Navrhovateľ v konaní predložil aj príjmový pokladničný doklad č. 06/2011 o prijatí platby 1.128,- eur od odporcu ako úhrady faktúry 06/2011 (č.l. 109 spisu). K tomuto dokladu uviedol, že s odporcom boli dohodnutí na stretnutí, kde mu mala byť faktúra odovzdaná a odporca mal uhradiť uvedenú sumu, preto navrhovateľ aj pripravil a vypísal príjmový doklad, ale k stretnutiu nakoniec nedošlo. Odporca v konaní spochybnil pravosť uvedených dokladov, súdu predložil na porovnanie iné faktúry a príjmové pokladničné doklady vystavované navrhovateľom pre odporcu.

Navrhovateľ si voči odporcovi uplatňoval aj nárok na zaplatenie sumy 70,- eur za parapety, ktoré zostali u odporcu. V liste zo dňa 3.10.2011, adresovanom právnomu zástupcovi navrhovateľa, odporca uviedol, že túto sumu odporcovi je dlžný a vo svojej výpovedi pred súdom tiež uviedol, že sumu 70,- eur za parapety navrhovateľovi nevyplatil.

V konaní si odporca vzájomným návrhom uplatnil voči navrhovateľovi regresný nárok na zaplatenie sumy 2.000,- eur s prísl. ako časti dlžnej sumy 7.500,- eur, ktorú za odporcu uhradil R. V.. V priebehu konania však vzájomný návrh vzal späť a uznesením zo dňa 23.5.2013 č.k. 5C/14/2012-80 súd konanie o vzájomnom návrhu odporcu zastavil.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu. Navrhovateľ sa v konaní domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.798,- eur s prísl., v súvislosti s ukončením spoločnej činnosti - montáže plastových okien a hliníkových dverí v júni 2011. Dlžná suma pozostáva z hodnoty za práce a materiál z júna 2011 v sume 1.128,- eur, zostatkovej hodnoty za parapetné dosky v sume 70,- eur, polovice hodnoty vozidla zn. Fiat Ducato EČV: PD-XXXCV v sume 500,- eur a doplatku zo zostatkovej hodnoty vozidla Fiat Ducato EČV: PD-XXXCN v sume 100,- eur. Pred prvým pojednávaním vzal navrhovateľ návrh v časti o zaplatenie sumy 100,- eur ako zostatkovej hodnoty vozidla EČV:PD-XXXCN späť. V konaní bolo výpoveďami účastníkov ako aj predloženej písomnej dohody zo dňa 1.3.2008 preukázané, že účastníci sa dohodli spoločne podnikáť v oblasti montáže plastových okien a hliníkových dverí s tým, že mesačné faktúry za vykonané práce

sa budú deliť medzi oboch na polovicu, rovnako na výdavkoch za materiál a bývanie sa budú podieľať každý v polovici. Účastníci teda medzi sebou uzatvorili tzv. nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. V uvedenej dohode sa uvádza, že vozidlo Fiat Ducato EČV: PD-XXXCN patrí obom účastníkom. V konaní bolo tiež preukázané, že obaja účastníci v tom čase boli držiteľmi živnostenského oprávnenia. V konaní odporca namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Poukázal na to, že navrhovateľ sa domáha nárokov z ich spoločného podnikania, pričom on je stále držiteľom živnostenského oprávnenia. Navrhovateľ ho v návrhu však označil ako fyzickú osobu - občana, pričom správne mal byť označený ako fyzická osoba podnikateľ. K tejto námietke súd uvádza, že označenie odporcu v konaní ako fyzickej osoby nie je takým nedostatkom, ktorý by mal za následok nedostatok pasívnej legitímácie odporcu. Aj pri takomto označení ide o tú istú fyzickú osobu, pričom odporca ako fyzická osoba - podnikateľ ručí za svoje záväzky celým svojím majetkom. Označenie odporcu ako fyzickej osoby preto súd nepovažoval za dôvod, pre ktorý by bolo potrebné konštatovať nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odporcu v konaní.

Z výpovedí účastníkov bolo preukázané, že počas spoločného výkonu prác sa vozidlo Fiat Ducato PD-XXXCN pokazilo, zostalo nepojazdné, preto účastníci potrebovali nové vozidlo. Bolo zistené, že zakúpili vozidlo zn. Fiat Ducato EČV: PD-XXXCV za 170.000,- Sk. Na kúpu vozidla bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk, na splátky ktorého prispieval polovičnou sumou navrhovateľ. Vyplynulo to zo zhodných výpovedí účastníkov konania. Zvyšnú časť kúpnej ceny účastníkom požičala sestra odporcu svedkyňa L. Y. s manželom, čo bolo zistené z jej výpovede ako aj výpovede navrhovateľa. Túto sumu, t.j. 70.000,- Sk jej účastníci vrátili z prostriedkov od p. V., od ktorého účastníci dostávali zákazky a tento si dlžnú sumu postupne od nich stiahol na odmenách za vykonané práce. Túto skutočnosť potvrdil v konaní aj odporca. V konaní z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že vozidlo s odporcom užívali spoločne, spoločne sa podieľali aj na opravách, polovičnú hodnotu ceny vozidla neposkytoval odporcovi ako pôžičku, ale išlo o polovičný príspevok na nadobudnutie vozidla. Z uvedeného je teda preukázané, že vozidlo Fiat Ducato PD-XXXCV mali účastníci úmysel nadobudnúť do podielového spoluvlastníctva a s týmto vozidlom aj nakladali ako podieloví spoluvlastníci. Na základe toho súd ustálil, že toto vozidlo patrí do podielového spoluvlastníctva účastníkov. Pokiaľ si teda navrhovateľ v konaní uplatnil nárok na vyplatenie polovičnej zostatkovej hodnoty tohto vozidla, je potrebné konštatovať, že vyporiadanie nárokov voči vozidlu spadá do režimu vyporiadania podielového spoluvlastníctva podľa § 142 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ sa tohto nároku musí domáhať samostatným návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pretože podielové spoluvlastníctvo a jeho vyporiadanie sa riadi iným režimom ako nároky záväzkového charakteru. Navrhovateľ si preto tento nárok nemôže uplatňovať spôsobom, ako si ho v konaní uplatnil. V tejto časti preto súd návrh navrhovateľa považoval za nedôvodný, a preto ho v tejto časti zamietol.

Navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal aj zaplata sumy 1.128,- eur ako polovičnej hodnoty za vykonané práce v mesiaci jún 2011. V konaní bolo preukázané, aj na základe vyjadrenia odporcu a jeho písomných vyjadrení (v odpovedi zo dňa 3.10.2011 na výzvu navrhovateľa - č.l. 13 spisu, ale vyplýva to aj z odporu odporcu voči platobnému rozkazu), že v mesiaci jún 2011 účastníci vykonali spoločne práce v hodnote 2.256,- eur. Podľa dohody zo dňa 1.3.2008 polovica z tejto sumy pripadla na navrhovateľa. Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že pri práci postupovali tak, že celkovú hodnotu vykonaných prác fakturoval odporca objednávateľovi a potom polovičnú sumu vyplácal navrhovateľovi. V konaní teda nebolo sporné, že účastníci v danom období vykonali práce v hodnote 2.256,- eur, sporným však bolo to, že odporca tvrdil, že sumu 1.128,- eur navrhovateľovi vyplatil, presne mu mal vyplatiť sumu 1.250,- eur. Navrhovateľ nepopieral, že odporca mu vyplatil sumu 1.250,- eur, táto suma však predstavovala vrátenú pôžičku na kúpu auta Peugeot Boxer. Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že navrhovateľ spolu so svedkom Y. V. do vozidla Fiat Ducato PD-XXXCV naliali veľké množstvo oleja, v dôsledku čoho došlo k roztrhnutiu motora a znefunkčneniu tohto vozidla. Preto účastníci potrebovali iné vozidlo. Odporca preto zakúpil dňa 22.5.2011 vozidlo Peugeot Boxer za kúpnu cenu 2.500,- eur. Navrhovateľ uviedol, že polovičnú sumu požičal odporcovi, pričom sumu 1.250,- eur si požičal od svojich rodičov. Z výpovede svedkov R. a X. I. bolo zistené, že navrhovateľ ich požiadal o zapožičanie sumy 1.250,- eur na vozidlo Peugeot Boxer, oni mu túto sumu poskytli tak, že svedkyňa I. ich odovzdala priamo odporcovi. Bolo zistené, že odporca poslal po svedkoch U. a V. navrhovateľovi sumu 1.000,- eur. Títo potvrdili, že peniaze odovzdali navrhovateľovi u neho doma, ktorý ich hneď dal svojej matke, ktorá stála opodľa. To, že išlo o peniaze za auto, okrem navrhovateľa potvrdil aj svedok U. a vyplynulo to aj z výpovedí svedkov I.. Taktiež svedok V. uviedol, že peniaze, ktoré navrhovateľovi u neho doma odovzdali, tento hneď dal svojej

mame. Zvyšnú sumu 250,- eur neskôr odovzdal odporca osobne u navrhovateľa doma v pivnici, čo uviedli svedkovia I. ako aj odporca. Z výpovede svedkyne I. vyplynulo aj to, že peniaze odovzdal odporca priamo jej s tým, že sú to peniaze za auto. Odporca uviedol, že on s tým nesúhlasí, svedkyňa však trvala na tom, že odporca pri odovzdávaní peňazí v tomto smere nič nenamietal. Podľa odporcu suma 1.250,- eur predstavovala cenu za prácu v mesiaci jún 2011, vozidlo Peugeot Boxer zakúpil sám z peňazí, ktoré získal za montáž okien. Toto potvrdila aj svedkyňa Y. V., priateľka odporcu, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Táto uviedla, že bola pri zakupovaní uvedeného vozidla s odporcom, pričom peniaze mali v hotovosti a boli to prostriedky z činnosti odporcu. Z takto vykonaného dokazovania súd ustálil, že suma 1.250,- eur, ktorú odporca preukázateľne vyplatil navrhovateľovi, nepredstavuje cenu za vykonané práce v mesiaci jún 2011. Cena za vykonané práce totiž predstavuje 1.128,- eur a suma, ktorú odporca navrhovateľovi odovzdal, presne zodpovedá polovičnej hodnote kúpnej ceny vozidla Peugeot Boxer. Odporca v konaní uviedol, že navrhovateľovi vyplatil za práce sumu 1.250,- eur z dôvodu, že takto sumu zaokrúhlil. V tejto súvislosti súd uvádza, že takéto zaokrúhlenie sa nejaví logické, keď dlžná suma bola 1.128,- eur. Odporca v konaní tiež poukázal na to, že navrhovateľ v konaní predložil faktúru preukazujúcu jeho nárok na zaplatenie sumy 1.128,- eur, ktorá nemá potrebné náležitosti a nikdy mu nebola doručená, spochybnil pravosť tejto faktúry. Súd v tejto súvislosti uvádza, že bez ohľadu na existenciu uvedenej faktúry odporca v konaní nespochybnoval, že v mesiaci jún 2011 vykonali s navrhovateľom práce v hodnote 2.256,- eur a medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ mal nárok na polovicu tejto sumy. Súd preto považoval nárok navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 1.128,- eur za dôvodný.

Navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi aj nárok na zaplatenie sumy 70,- eur, čo predstavuje zostatkovú hodnotu za parapetné dosky. Odporca tento nárok navrhovateľa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v konaní popieral ako nepreukázaný, resp. uviedol, že táto suma bola zahrnutá do sumy 1.250,- eur, ktoré navrhovateľovi zaplatil (č.l. 122 spisu). V liste zo dňa 3.10.2011 adresovanom právnenému zástupcovi však odporca uviedol, že navrhovateľovi zostal dlžný za parapety sumu 70,- eur. Taktiež v konaní odporca vo svojej výpovedi dňa 10.4.2013 uviedol, že túto sumu navrhovateľovi doposiaľ nezaplatil. Vzhľadom k týmto skutočnostiam súd považoval aj v tejto časti nárok navrhovateľa za dôvodný.

Pôvodne sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi aj nároku na zaplatenie sumy 100,- eur, čo predstavuje zvyšok ceny za vozidlo Fiat Ducato EČV: PD-XXXCN. V tejto časti však svoj návrh vzal ešte pred prvým pojednávaním späť, preto v tejto časti súd konanie podľa § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

Keďže odporca navrhovateľovi jeho nárok na zaplatenie sumy 1.128,- eur a 70,- eur neuhradil riadne a včas, dostal sa s plnením do omeškania. Do omeškania sa odporca dostal márnym uplynutím lehoty na dobrovoľné plnenie, ktorú navrhovateľ odporcovi poskytol vo výzve zo dňa 11.10.2011. V konaní nebol predložený doklad o doručení tejto výzvy, avšak odporca jej doručenie nepoprel. Je predpoklad, že táto bola doručená asi v polovici, resp. po polovici mesiaca október 2011. Navrhovateľ sa domáhal úroku z omeškania od 7.11.2011, teda v čase, kedy už došlo k uplynutiu lehoty 7 dní na dobrovoľné plnenie. Výška úroku z omeškania bola určená podľa nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Súd teda rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.198,- eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 7.11.2011 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ako už bolo uvedené vyššie, v časti o zaplatenie sumy 500,- eur ako polovičnej hodnoty vozidla Fiat Ducato EČV: PD-XXXCV súd ako nedôvodný zamietol a v časti o zaplatenie sumy 100,- eur spolu s príslušenstvom bolo konanie zastavené.

V konaní si odporca voči navrhovateľovi uplatnil vzájomným návrhom nárok na zaplatenie sumy 2.000,- eur s prísl.. Podľa jeho vyjadrenia malo ísť o časť pohľadávky, ktorú má voči navrhovateľovi v celkovej výške 7500,- eur titulom regresného nároku. Uviedol, že s navrhovateľom boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť R.W. V. sumu 15.000,- eur, ktorú si od neho spoločne požičali v období rokov 2009 a 2010 a túto sumu R.Á. V. uhradil v celom rozsahu on aj za navrhovateľa. V priebehu konania vzal odporca vzájomný návrh späť, s čím navrhovateľ súhlasil a preto súd uznesením zo dňa 23.5.2013 č.k. 5C/14/2012-80 konanie o vzájomnom návrhu odporcu voči navrhovateľovi zastavil.

O trovách konania v súvislosti s nárokom navrhovateľa voči odporcovi súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok voči odporcovi vo výške 1.798,- eur, súd mu priznal sumu 1.198,- eur. Navrhovateľ teda mal v konaní úspech v 66,63%, jeho neúspech predstavuje 33,37% (za neúspech navrhovateľa súd považoval aj zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 100,- eur s prísl. s poukazom na ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Celkový úspech navrhovateľa v konaní je 33,26% (66,63% - 33,37%). V tomto rozsahu mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči odporcovi. Okrem toho navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania v súvislosti so vzájomným návrhom odporcu podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľovi v konaní vznikli trovy pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume celkom 899,31 eur (4 úkony právnej pomoci po 81,33 eur /prevzatie a príprava zastúpenia, vypracovanie návrhu na začatie konania, vyjadrenie k odporu voči platobnému rozkazu, účasť na pojednávaní dňa 16.6.2014/, 2 úkony právnej pomoci po 162,66 eur /účasť na pojednávaniach dňa 10.4.2013 a 23.4.2014 - pojednávania presahujúce 2 hodiny - § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z./, 1 úkon po 27,11 eur /porada s klientom dňa 12.11.2012 - § 14 ods. 4 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z./, 1 úkon právnej pomoci po 91,29 eur - vyjadrenie k vzájomnému návrhu odporcu, 1 úkon právnej pomoci po 60,86 eur /porada s klientom v súvislosti so vzájomným návrhom odporcu dňa 5.4.2013 - § 14 ods. 2 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z./, 2 x paušál po 7,41 eur, 3 x paušál po 7,63 eur, 2 x paušál po 7,81 eur, 2 x paušál po 8,04 eur), z toho pripadá na trovy spojené so vzájomným návrhom odporcu suma 252,83 eur (1 úkon po 91,29 eur - vyjadrenie k vzájomnému návrhu, 1 úkon po 60,86 eur - porada s klientom 5.4.2013 v súvislosti so vzájomným návrhom odporcu, 1 úkon právnej pomoci - účasť na pojednávaní dňa 10.4.2013 - v 1, t.j. 81,33 eur - vzhľadom k tomu, že toto pojednávanie sa viedlo o nároku navrhovateľa ako aj o vzájomnom návrhu odporcu; hodnota tohto úkonu by mala predstavovať podľa § 13 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 182,58 eur, t.j. 2 x 91,29 eur - pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny, avšak navrhovateľ si za tento úkon uplatnil len nárok na sumu 162,66 eur, preto súd vychádzal z tejto sumy; 1 x paušál po 7,63 eur, 1 x paušál po 7,81 eur, 1 x polovičná hodnota paušálu 7,81 eur (za pojednávanie 10.4.2013), t.j. 3,91 eur) a na trovy právneho zastúpenia spojené s nárokom navrhovateľa v sume 645,85 eur. Okrem toho vznikli navrhovateľovi aj trovy v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podaný návrh v sume 107,50 eur. Navrhovateľ si v konaní uplatnil aj trovy v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku o hodnote vozidla Fiat Ducato PD-XXXCV. Tieto trovy však súd nepovažuje za účelne vynaložené, pretože posudok bol pre potreby konania nepoužiteľný, vôbec nezohľadňoval stav vozidla tak, ako bol opísaný účastníkmi v konaní, t.j. že vozidlo bolo nepojazdné, došlo k roztrhnutiu motora, hodnota vozidla bola určená ako pri vozidle pojazdnom bez poruchy. Náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku preto súd navrhovateľovi v rámci náhrady trov konania nezohľadňoval.

Súd teda priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v súvislosti so vzájomným návrhom odporcu v konaní v celom rozsahu podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v sume 252,83 eur a v súvislosti s konaním o návrhu navrhovateľa podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Ako bolo uvedené, tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 646,48 eur a trov spojených so zaplatením súdneho poplatku 107,50 eur. Celkový úspech navrhovateľa v konaní predstavuje 33,26%, čo predstavuje sumu 215,02 eur (zo sumy 646,48 eur - trovy právneho zastúpenia) a 35,75 eur (zo sumy 107,50 eur - súdny poplatok). Spolu teda vznikol navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v sume 503,60 eur (467,85 eur - trovy právneho zastúpenia /252,83 eur + 215,02 eur/ a 35,75 eur trovy za súdny poplatok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.